

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora, 7. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Egy zarándokcsoportot kísértem el Medjugorjéba, erre a csodálatos helyre, hogy újból és újból megtapasztalhassam a Szűzanya különleges jelenlétét. Más szavakkal, ahogyan a zarándokok szoktak fogalmazni, hogy kezeimmel érinthessem a mennyei valóságokat. Valóban nekünk, embereknek, szükségünk van arra, hogy minél közelebb érezzük magunkhoz Isten jelenlétét és itt ez tapasztalható.

Ennyit bevezetésül és most nézzük az Akitai jelenéseket, amelyekkel egyébként az elmúlt műsoraimban is foglalkoztam. Most így újra ismételvén, újra olvasván, újra tanulmányozván Akitát, egyre jobban megértem azt, hogy Isten mennyire szereti az embert és, hogy Isten, amint elmondja a zsoltáros is, és még nagyon sok helyen olvashatjuk a Szentírásban, nem akarja a bűnös halálát és pusztulását, hanem, hogy megtérjen és éljen. Tehát érthető, hogy a jelenések, amelyeket Isten napjainkban is eszközöl, azért vannak, hogy az emberek megtérjenek és éljenek. A továbbiakban szeretném felolvasni és egyben magyarázni is John Ito püspöknek, az egykori niigatai egyházmegye püspökének a körlevelét.

John Ito Shojirónak, Niigata püspökének pásztorlevele

„Ezen a húsvéti ünnepen áldásomat és jókívánságaimat küldöm püspökségem minden hívőjének. 1962-ben XXIII. János pápa kinevezett Niigata püspökévé. Azóta vagyok ennek az egyházmegyének a főpásztora. A korhatár szabályának megfelelően 22 év után hamarosan nyugalomba vonulok. Köszönöm nektek imátokat és szeretetteljes közreműködéseket, amelyek megengedték nekem, hogy szent hivatalomat betöltssem. Ma, leköszönésem előtt elhatároztam, hogy egy olyan eseményről számolok be nektek, mint kormányzó főpásztorotok, ami szívemen fekszik. Titokzatos események sorozatáról van szó, amelyek a Szűzanya fából készült szobrával vannak kapcsolatban. A faragott művészi alkotás a Szent Oltáriszentség szolgálóinak intézményében található. Ennek a világi intézménynek az egyházi jóváhagyását már felterjesztettem Rómába. Ez az intézmény Akitában van, a mi niigatai püspökségünk területén. Feltételezem, hogy ezekről a dolgokról olvastatok az újságokban, könyvekben és hallottatok beszélni a hírközlő eszközök útján s egyéb helyeken. Amikor 1976-ban megalakítottam az első egyházmegyei vizsgálóbizottságot, közöltem a nyilvánossággal, hogy minden hivatalos zarándoklattól és minden nyilvános tisztelettől e Mária szobrot illetően tartózkodjanak mindaddig, míg a vizsgálat tart. Azóta nem tettem más nyilatkozatot erre vonatkozólag.”

Itt most álljunk meg egy pillanatra és tisztázzuk a hivatalos zarándoklat fogalmát, mert sokan félreértelmezik az Egyháznak ezt a kijelentését. Azt gondolják, hogy ez a kijelentés, mondjuk úgy, hogy szakkifejezés, azt jelenti, hogy arra a jelenési helyre tilos menni, márpedig ez nem így van. Hivatalosan zarándokutat szervezni általában csak olyan kegyhelyekre lehet, értem itt alatta az olyan kegyhelyeket, ahol valamikor jelenések voltak, amelyeket az egyház már elfogadott hitelesnek. Mint például Lourdes-t, Fatimát és más egyéb ilyen jelenési helyeket. Miért mondtam azt, hogy általában? Azért, mert vannak olyan jelenési helyek, ahol a kivizsgálást célzó kánoni pert be sem indították, de az évszázadok során mégis közkedvelt

zarándokhelyé vált, ahol pápák, bíborosok, püspökök, papok, szerzetesek, meg nagyon sokan hívek megfordultak és mai nap is megfordulnak, és hivatalos zarándok utat is szerveznek rendszeresen. Ilyen például a Róma közvetlen közelében lévő Divine Amore néven közismert Mária kegyhely.

Amikor az Egyház azt mondja, hogy egy bizonyos jelenési helyre nem szabad hivatalosan zarándokutat szervezni, akkor az nem azt jelenti, hogy oda senkinek se szabad mennie, főleg egyháziaknak, hanem csupán csak jelzi azt a kedvező kategóriát, amelybe a szóban forgó jelenési helyet besorolták. Három ilyen kategória van: az első kategóriába való besorolás, amely elismeri a jelenés természetfölötti eredetét. Ez latinul így hangzik: *constat de supernaturalitate*. A második kategória, amelybe azokat a jelenségeket sorolják, amelyek még vizsgálat alatt vannak, és amelyekről még nem hozott döntést az egyház. Ez latinul így hangzik: *non constat de supernaturalitate*. A harmadik kategória pedig az, amikor az egyház egy komoly vizsgálat után megállapítja, hogy a szóban forgó jelenség nem Istentől való és így az Istentől való természetfölötti eredetiséget elveti. Latinul így hangzik: *constat de non supernaturalitate*.

Visszatérvén tehát az előbb elmondottakhoz, amikor az egyház valamelyik jelenési helyet ebbe a kategóriába sorolja, hogy *non constat de supernaturalitate*, akkor ez annyit jelent, hogy még nem született végleges döntés az egyház részéről, de semmiképpen sem azt akarja mondani, mint ahogyan azt egyesek a szó szerinti fordításból kiolvassák, hogy nem természetfölötti eredetet állapítottak meg a szóban forgó jelenésnek. Például Medjugorje is ebben a kategóriában van, és minden olyan más jelenési hely, ahol még tartanak a jelenések, vagy folynak a vizsgálatok. Ismétlem, ez egy olyan szakkifejezés, amit csak ritkán használnak, és azt jelenti, hogy a természetfölötti jelenség az egyház által még nincs elismerve. Ez egy klasszikus szabály az egyháztanító hivatalában. Nem mondja, hogy kizárt a természetfölötti jelenség lehetősége, sem pedig azt, hogy véglegesen bizonyított. Ez érthető, hiszen az Egyház sohasem fog végleges döntést hozni egy jelenés esetében, amíg azok tartanak. Ilyet az Egyház sohasem tett. Lourdes és Fatima esetében is, csak miután befejeződtek a jelenések, született végleges döntés. Tehát az előbb említett latin kifejezés azt akarja mondani, hogy még egyelőre nincs hivatalos elismerés, de ugyanakkor azt is kimondja, hogy nem zárja ki a jelenések természetfölötti voltát. Röviden fogalmazván, az ebbe a kategóriába besorolt jelenésekről az egyház egyértelműen kimondja, hogy a természetfölötti jelleg még nincs elismerve, de nem is kizárt. A második szakkifejezés, mely a jelenésről elismeri a természetfölötti jelleget az ún. *constat de supernaturalitate*, amely jelenéseket pedig az Egyház nem ismer el, *constat de non supernaturalitate* kategóriájába sorolja. Ennek eredményeképpen remélem, hogy ezen fogalmak tisztázása után sokaknak segítettem tisztábban, azaz másképpen látni a dolgokat. Igenis Medjugorjében és más olyan jelenési helyre szabad menni, szabad zarándokolni csak nem az egyház által szervezett hivatalos formában.

De nézzük most tovább a püspök úr körlevelét, mivel itt az Egyházat komolyan érintő dologról van szó, a kivizsgálást nem volt szabad felületesen kezelni.

„Úgy gondolom rosszul teljesítettem volna püspöki kötelességemet ebben az egyházmegyében, ha éppen abban a pillanatban, amikor vissza kell vonulnom ettől az állástól, hallgattam volna arról, amiben kezdettől fogva érdekelt voltam. Ezért elhatároztam, hogy pásztorlevélben nyilatkozom erről.”

Milyen jó lenne, ha nagyon sokan püspökök, akik ilyen vagy hasonló dologban érintettek hasonlóképpen gondolkodnának, mint az Ito püspök. Azt gondolom, nagyon sok szenvedést, félreértést és főleg kellemetlenséget megspóroltunk volna és utat nyitottunk volna a tömeges megtéréseknek és lelki megújulásoknak, de erről majd a következőkben.

Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.